

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 77.548 van 10 december 1998
in de zaak A. 78.332/VII-16.633.**

In zake : de Landbouwvennootschap ROYACKERS,
die woonplaats kiest bij
Advocaten M. BOES en W. MERTENS,
kantoor houdende te BERINGEN,
Scheigoorstraat 5

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad
van LIMBURG.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de Landbouwvennootschap ROYACKERS op 20 april 1998 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg van 18 februari 1998 waarbij haar milieuvergunningsaanvraag tot uitbreiding van haar landbouwbedrijf, onontvankelijk wordt verklaard;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door
Adjunct-auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 30 oktober 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 november 1998;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat W. MERTENS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Bestuurssecretaris I. WILLEMS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur P. SOURBRON, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 11 december 1997 in zijn eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift volgende uiteenzetting geeft :

"Bij de bespreking van de feiten is reeds aangegeven dat thans voor de verzoekende partij de mogelijkheid nog bestaat om gevraagde uitbreiding vergund

te zien daar de gemeente Kinrooi in een zogezegde grijze zone ligt.

Tijdens het onderhoud bij de Provincie Limburg op 10.02.1998 hebben de beherende vennoten trouwens ook aangegeven dat zij met de Vlaamse Landmaatschappij die instaat voor het beheren van de mestbank geen enkele moeilijkheid verwachten en dat zij daarover overigens ook voor de huidige omvang als een bestaande inrichting bekend staan.

Door de weigering die de verzoekende partij thans oploopt bestaat er niet alleen het risico dat de resterende capaciteit van uitbreiding zal worden ingenomen door andere aanvragen maar bovendien, gelet op de aangekondigde verstrenging van de bemestingsnormen, dat deze capaciteit zondermeer zal verdwijnen zodat binnen mogelijk zeer korte termijn elke aanvraag tot uitbreiding hoe dan ook zal worden afgewezen.

Dit nadeel dat moeilijk te herstellen is en ernstig in hoofde van verzoekende partij vloeit rechtstreeks voort uit het bestreden besluit. Het laat haar immers niet toe het bedrijf om te vormen tot een gesloten bedrijf wat de leefbaarheid van het bedrijf alleszins in gevaar zal brengen.

Het komt er voor de verzoekende partij derhalve nu op aan te horen zeggen dat het besluit van de Bestendige Deputatie van 18.02.1998 onrechtmatig is en dat de tenuitvoerlegging ervan dient te worden geschorst";

Overwegende dat het nadeel dat voortvloeit uit de mogelijke toekomstige verstrenging van de regeling inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen niet alleen hypothetisch is, maar bovendien niet het gevolg is van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit, daar het voortvloeit uit de wijziging van de normering als zodanig; dat het daarmee verband houdende risico dat de overblijvende mestproductiecapaciteit in de gemeente Kinrooi mogelijkerwijze zal worden ingenomen door andere concurrerende exploitanten van landbouwbedrijven evenmin voortvloeit uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing; dat daarenboven volgens artikel 33, § 7, van het meststoffendecreet de vaststelling van de zogenaamde "gemeentelijke reserve" regelmatig wordt geactualiseerd, rekening houdend met de mestproductie die vrijkomt door onder meer het

vervallen, opheffen, niet of slechts gedeeltelijk hernieuwen van vergunningen;

Overwegende, voorts, dat de verzoekende partij louter in algemene bewoordingen betoogt dat de leefbaarheid van het bedrijf alleszins in gevaar zal worden gebracht doordat de bestreden beslissing haar niet toelaat het bedrijf om te vormen tot een gesloten bedrijf; dat de allusie naar het gevaar voor de leefbaarheid van het bedrijf op geen enkele wijze wordt gestaafd; dat bovendien uit de bestreden beslissing blijkt dat tijdens een gesprek op 10 februari 1998 met vertegenwoordigers van het provinciebestuur de actieve vennoten van de verzoekende vennootschap hebben verklaard dat de datum van volledigheid en ontvankelijkheid van het aanvraagdossier "zeer belangrijk (is) gezien in Kinrooi momenteel uitbreidingsmogelijkheid bestaat"; dat die verklaring overeenstemt met het minieme tijdsverloop tussen de publicatie in het Belgisch Staatsblad van 25 december 1997 dat "in de gemeente Kinrooi nog een opvulmogelijkheid van 6530 kg P_2O_5 bestaat" en de datum van 30 december 1997, waarop de uitbreidingsaanvraag door één van de vennoten werd ondertekend; dat die gegevens er op wijzen dat de uitbreidingsaanvraag werd ingediend specifiek met het oog op het zich toeëigenen van een deel van de bestaande mestproductiereserve in de gemeente Kinrooi;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tien december 1900 achtennegentig, door :

Mevr. M.-R. BRACKE,
A. WIJNANTS,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.